

**Lag
om ändring i lagen (1960:418) om straff för
varusmuggling;**

SFS 1991:280

Utkom från trycket
den 22 maj 1991

utfärdad den 25 april 1991.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 2 och 7 §§ lagen (1960:418) om straff för varusmuggling skall ha följande lydelse.

2 §² Är varusmuggling som avses i 1 § första stycket med hänsyn till godsets värde och övriga omständigheter vid brottet att anse som ringa, döms till penningböter. Gäller gärningen narkotika döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

7 § Påträffas gods undandolt i fartyg, luftfartyg eller tåg på plats, som inte är upplåten till medföljande resandes personliga begagnande, och framgår av omständigheterna, att varusmuggling, som inte är att anse som ringa, är tillämnad eller har ägt rum, döms befälhavaren för bristande tillsyn över transportmedel till böter, om han inte bör dömas till ansvar enligt annan bestämmelse i denna lag. Har befälhavaren gjort vad på honom skäligen ankommit för att förhindra varusmuggling, skall han vara fri från ansvar. Vad nu sagts om befälhavare skall, där tillsynen över transportmedlet i det avseende, varom här är fråga, genom skriftlig instruktion eller på annat dylikt sätt anförtrotts annan person av befälsgrad, i stället gälla denne.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992.

På regeringens vägnar

ERIK ÅSBRINK

Lennart Hamberg
(Finansdepartementet)

¹ Prop. 1990/91:68, JuU10, rskr. 155.

² Senaste lydelse 1985:10.

